

Kaç Kere

– Polat Tek · 18 Temmuz 2014

Kaç kere ağladım yazgıma
Hem de kaç kere...
Uçurumun kenarına attı da
Ben yine el açıp secde ettim
Neden acıları bir bana demledin
Neden akıttın zehri ömrüme
Dermansız dertleri sıralayıp
Önce boğazıma dizdin
Sonra astın boynuma
Oysa bende kulundum bu dünyada...

Kaç kere hesap sordum
Hem de kaç kere...
Hesap günü gelmemişti henüz
Attığım her adımda dikenler battı
Tutduğum dallar bir-bir kesildi
Hükümsüz kılındı feryatlarım
Sustum; sustukça daha bir kanattın
Hem de parmak uçlarımdan
Göz bebeklerime kadar...

Kaç kere gözyaşlarımı sildim
Hem de kaç kere...
Umudum kaybolurken dipsiz kuyularda
Ne yelkenler açtım umutla yarınlara
Sığındım limanına dalgaları aşarak
Boynumu büktüm çekildim köşeme
Ağladım yalnızlığıma
Senden başka kimse görmedi
Akıtırken gözlerimden denizleri...

Kaç kere uykusuz kaldım

Hem de kaç kere...
Gözümde sancılı hayaller nöbet tutarken
Ben kırık aynaların öteki yüzünden baktım
Hayatın yansıyan çarpıklığı ürküttü
Elimi uzattım korkarak
Savurdu cam kırıklarını ömrüme
Hem de kaç kere...

Kaç kere kefensiz öldüm
Hem de kaç kere...
Şehrimin mezarlığına sorun beni
O şahittir yaşarken öldüğüme
Hayat kapılarını yüzüme çarparken
Ben bu hayatın kirliliğinde
Cehennem yağmurlarında ıslandım
Kaç kere ölümün soğuk nefesini tattım
Hem de kaç kere...